

Rigsdagen med Glæde vil bevilge en større Sum; thi hvad der paa denne Maade gives ud, vil Samfundet spare senere, og hvad der forsømmes nu, vil det komme til at betale tidobbelt i Udgifter til Opdragelsesanstalter, Fængselsvæsen, Fattigforsørgelse og lignende. Jeg haaber, at den højtærede Minister saavel som Tingets ærede Medlemmer er enige med mig i, at det, som man her tænker paa, kun er en Begyndelse. Der er ogsaa andre Opgaver, der staar i en nær Sammenhæng med Børneforsorgen, og som ogsaa kræver Midler og Arbejde. Der er f. Eks. Kriminaliteten mellem de ganske unge. Mellem de halv voksne, der har sluppet Skolen, men som dog paa ingen Maade kan henregnes til den voksne Alder endnu; er den i de sidste Aar tiltaget i frygtelig Grad. Det maa tages under den alvorligste Overvejelse at skabe en Forsorg, der ogsaa kommer til at omfatte dem. Og jeg vil ogsaa kun kalde det en Begyndelse, saa længe Arbejdet foregaar saa planløst og uden fast System, som det vil komme til, naar det hele er overladt til det frie Initiativ eller kanske til Kommunernes Forgødtbefindende. Lovforslaget kommer paa en mærkelig Maade som Svar paa den Tale, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Nina Bang) holdt her i Tinget for et Par Dage siden. Det ærede Medlem udtrykte sin Ængstelse for de Følger, som det vilde faa for Hjemmet og Børnene, naar Kvinder skulde have en tiltagende Erhvervsvirksomhed udenfor Hjemmene. Det ærede Medlem fremhævede den tunge Lod, det maatte være for Moderen, naar hun skulde forlade sine smaa Børn om Morgen for at gaa til sit Arbejde. Nu rækker vi denne Moder en hjælpende Haand. Hun vil i Vuggestuerne, i Asylerne, i Børnehaverne, i Dagarbejdsskolerne og Fritidshjemmene kunne vide sine Børn vel anbragt. Det kan ogsaa være, at det Indblik, som hun faar i Børnepleje og Opdragelse paa denne Maade, vil kunne gavne hende i hendes egen Opdragelse af Børnene. Man opnaar ogsaa paa denne Maade, at Børnene kan blive i Hjemmene, og selv om Hjemmet ikke er saa fuldkomment, som det skulde være, ved vi dog, at Børnene hænger fast derved. Det ærede Medlem omtalte den tiltagende Vanskelighed for velstillede Husmødre ved at faa huslig Hjælp, og vi staar da ganske naturligt overfor den Mulighed, at ogsaa de mere velhavende Lag af Befolkningen kan komme til at

maatte tage deres Tilflugt til Institutioner som dem, der her er Tale om.

Maatte nu blot disse Hjem, som jo vil blive af forskellig Art, blive indrettet og ledet paa en saadan Maade, at de virkelig kan opfylde deres Mission. De maa jo ledes med Kærlighed, med Indsigt og med Forstaaelse af Barnenaturen, og for de større Børns Vedkommende er det ganske nødvendigt, at de kommer til at virke dragende og tiltrækkende. Hjemmenes Maal maa være baade at have moralsk Indflydelse paa Børnene og at modarbejde Indflydelse udefra, ikke midt Barnets Trang til Vagabondering. Vi ved vist alle, hvilken uhyre Tiltrækning den ubundne Frihed har for Børnene. Hos mange mærker man meget tidligt en Trang til at gaa paa egen Haand, søge Eventyr, løbe udenfor Hjemmets Omraade. Det gælder da om i Tide at faa stækket denne Tilbøjelighed, thi det er en af de allerfarligste. Gadeliv og Vagabondering fører utallige Fristelser med sig; før eller senere falder Børnene eller de unge derfor. Og hvor tidt føres de da ikke ind paa Forbryderbanen? Vagabonderingslysten er et af de Onder, som Opdragelseshjemmene har allersværest ved at kæmpe med. Det hænder ustandselig, at Drengene rømmer. For at hindre, at denne Frihedstrang hos Børne tilfredsstilles paa skadelig Maade, maa Fritidshjemmet kunne øve en ikke ringe Tiltrækning paa dem. Naturligvis maa Børnene lære Orden og Disciplin i disse Hjem, men der maa bydes paa underholdende Beskæftigelse for dem, de maa nødvendig komme til at føle Opholdet der som en Tvang. Tværtimod, Opholdet i disse Hjem, disse Dagarbejdsskoler, skulde bringe Sol og Luft, Lys, Hygge og Fred ind i deres Tilværelse, og de bør ikke, selv om man kalder dem Skoler, for meget have Skolens Karakter. Man maa ikke glemme, at Børnene i Forvejen har siddet 5—6 Timer i Kommunens Skole. Man kan nok forstaa, at det ikke er nogen let Opgave at være Leder af saadanne Hjem, men jeg haaber dog, at der maa findes mange gode og kloge Mennesker, Mænd og Kvinder, ikke mindst Kvinder, som vil tage denne store Samfundsopgave paa sig.

Det konservative Partis kvindelige Ordfører i Folketinget pegede paa, at der hidtil ingen Dagarbejdsskole har været for Pigebørn — der er heller ikke ret mange for Drengene —, og at man i Fremtiden tager det samme Hensyn til Piger som til Drengene, vil ogsaa jeg gerne gøre mig til